

Publicerad 2008-12-27 19:36 av claes fredelius

Hennes balkonger var magiska

Hennes balkonger var magiska
Vi dansa till det var dags att gå
På discot där i Ludvika
Hon hette Sara och ville följa
mig hem

Jag hade en grön skalbagge då
Och det var cirkus kring rondellen
i Ludvika City klockan tre

Min polare Blåöga var så klart med
Med en läcker brud

Vi kom igenom efter några rundor
i Ludvika City

Tre mil till Smebacken vinter snö mörkt
När vi väl var hemma ville inte hon
med Blåöga så jag fick köra dom
Satte av dom i Ludvika och körde tillbaka

Sara väntade
Sara Sara du var en mörk judisk dröm
Med en smal höft

Sen
Äntligen!
När du berättade att du var dotter
till en ingenjör i Ludvika
kunde vi älska med varandra
Sex gånger
Var försiktig viskade Sara som inte ville bli med barn
vid så unga år

Dagen därpå körde jag henne hem
Och vi sågs aldrig mer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren claes fredelius med Poeter.se id #5627 innehar upphovsrätten